

T R E Ś Ć Nr. 475.

PANIKA NA GIEŁDZIE NOWOJORSKIEJ.	str. 1
POGŁOSKI O POŻYCZCE WŁOSKIEJ W PARYŻU.	" 1
OBROTY NA GIEŁDACH MIĘDZY-NARODOWYCH OD 1924 - 1929 R.	" 2
ZNIŻKA KURSU POŻYCZEK NIEMIECKICH NA GIEŁDZIE LONDYŃSKIEJ .	" 3
POGŁOSKI O ANULOWANIU POŻYCZKI DAWESA I POŻYCZKI YOUNGA .	" 5
SYTUACJA FINANSOWA RZESZY .	" 6
WIELKA POŻYCZKA GRECKA ZAGRANICĄ.	" 6
NISKA STOPA BONÓW SKARBOWYCH W STANACH ZJEDNOCZONYCH .	" 7
EMISJE WE FRANCJI W ROKU 1930.	" 8
REFORMA WALUTY SZWAJCARSKIEJ .	" 9
NOWOJORSKI KRACH GIEŁDOWY A KURSY AKCYJ .	" 10
PRASA ANGIELSKA I AMERYKAŃSKA , A MIĘDZY- NARODOWY BANK HIPOTECZNY .	" 12

.....

W I A D O M O Ś C I F I N A N S O W E , W A L U T O W E
I K R E D Y T O W E .

PANIKA NA GIEŁDZIE NOWOJORSKIEJ .

Holenderski "DE TELEGRAAF" z z 20 b.m. donosi z NOWEGO JORKU, że pogłoski o oczekiwany jakoby przewrocie w NIEMCZECH wywołały na giełdzie nowojorskiej panikę . Partja baissowa wyzyskując niepewną polityczną sytuację w NIEMCZECH, przypuściła skoncentrowany atak na rynek akcyjowy , zalewając go nagle zleceniami na zakup faworyzowanych walorów .

Nie mniej ujemnie pogłoski te wpłynęły na rynek pożyczkowy . W pierwszej pół godzinie giełdowej rzucono na ten rynek 500 tysięcy sztuk POŻYCZKI YOUNGA . To też kurs jej spadł z 84.5 do 82.25 . Wszysckie obligacje niemieckie doznały również znacznego obniżenia kursu . Dopiero około południa , gdy z BERLINA nadeszły od poważnych banków depesze zaprzeczające kategorycznie pogłoskom o rzekomo przygotowującej się w NIEMCZECH dyktaturze , kursy walorów niemieckich powoli podźwignęły się .

POGŁOSKI O POŻYCZCE WŁOSKIEJ W PARYŻU .

Berlińska "BOERSEN-ZEITUNG" z 19-go b.m. donosi z PARYŻA, iż na giełdzie tamtejszej krążą pogłoski o mającej się wkrótce emitować pożyczce włoskiej . Mówi się nawet już o jej wysokości , mianowicie o 2-ch miliardach franków . Otóż stwierdzić należy , iż w rzeczywistości narazie chodzi tylko o rokowania , mające przede wszystkim na celu usunięcie naprężenia politycznego , jakie panuje między FRANCJĄ a ITALJĄ . Prawdopodobnie wchodzi tu w grę także pożyczka , która miałaby rządowi faszystowskiemu umożliwić zrealizowanie jego

szeroko zakreślonych projektów . Oczywiście, że FRANCJA za udzielenie tej pożyczki będzie domagała się k o m p e n s a t natury p o l i t y c z n e j . W tej mierze zajęły też już zapewne francuskie k o ł a f i n a n s o w e odpowiednie stanowisko. Wszystkie te projekty znajdują się obecnie jednak dopiero w stadium r o z w a ż a ń i narazie bynajmniej jeszcze n i e s ą a k t u a l n e .

OBROTY NA GIELDACH MIĘDZYKARODOWYCH OD 1924 - 1929 R.

"WIRTSCHAFT UND STATISTIK"

z 19-go b.m. w artykule na powyższy temat wywodzi co następuje:

Ocenienie giełdy, jako narzędzia gromadzenia i pośrednictwa kapitału utrudnione jest bardzo b r a k i e m odpowiedniej statystyki. To też o b r o t y mogą być stwierdzone przeważnie tylko na podstawie p o ś r e d n i e g o oszacowania. Za główny zaś środek badań służy narazie p o d a t e k od obrotów giełdowych. Z tego zatem punktu widzenia należy ocenić następujące z e s t a w i e n i e obrotów a k c j a m i na giełdach międzynarodowych w latach 1924 - 1929.

Równomierny rozwój był oczywiście n i e m o ż l i w y wobec r ó ż n o r o d n o ś c i poszczególnych gospodarstw narodowych i wobec z m i e n n e g o biegu międzynarodowego s t r u m i e n i a k a p i t a ł u . W pomienionym okresie czasu zaś dominująca rola przypadku rozwojowi GIEŁDY NOWOJORSKIEJ, której silny w z r o s t o b r o t ó w znajduje swoją paralelę jedynie w KANADZIE i SZWECJI, a od 1927 r. także w CZECHOSŁOWACJI. W przeciwieństwie do rozwoju sytuacji na GIEŁDZIE NOWOJORSKIEJ l w i a c z ę ś ć uwzględnionych tu giełd w 1929 r. wykazała w porównaniu z poprzednim rokiem z m n i e j s z o n ą c z y n n o ś ć . Z m i e n ę zaś, jaka dokonała się w o b r o t a c h i k u r s a c h w 1929 r. w porównaniu z 1928 r. próbowano wyrachować w następującej tabeli :

K r a j	ZMIANA W 1929 r. WOBEC 1928 r.	
	W obrotach akcjami %	W kursach akcyj %
CZECHOSŁOWACJA	10.42	4.77
DANJA	11.10	1.20
FINLANDJA	67.93	20.65
ITALJA	41.21	3.57
NORWEGJA	20.63	5.42
P O L S K A	55.81	24.19
RUMUNJA	59.61	23.04
SZWECJA	2.47	6.70

ZNIŻKA KURSU POŻYCZEK NIEMIECKICH NA GIEŁDZIE LONDYŃSKIEJ .

"THE FINANCIAL NEWS" z 20-go września r.b. podaje następujące zestawienie ,wskazujące jak w ciągu ostatniego tygodnia obniżyły się kursy zagranicznych pożyczek niemieckich na giełdzie londyńskiej.

Nazwa pożyczki	Kurs 19-go września	Kurs 12-go września
Niemiecka 5½ %-wa pożyczka reparacyjna	80	85.125
7%-wa pożyczka stabilizacyjna Rzeszy/pożyczka Dawesa/	103.25	106.25
Pożyczka 6%-wa Berlina	84	90.75
Pożyczka 6%-wa Hamburga	97	99.25
Pożyczka 6%-wa Monachjum	86	87.5
Pożyczka 6%-wa Saarbrücken	92	94
Pożyczka 6%-wa Saksonji	90	91.5
Pożyczka 7%-wa Westfalji	97	99
Pożyczka 7%-wa Syndykatu Potasowego	102.75	106
Pożyczka 6½%-wa Syndykatu Potasowego	100	101.5

Jak można wnosić z tego zestawienia najdotkliwsza była zniżka 5½%-wej niemieckiej pożyczki reparacyjnej, kurs bowiem tej pożyczki i tak już bardzo niski w dniu 12 września r.b./około 85/, obniżył się w dniu 19 września do 80. Wobec tego, że pożyczka reparacyjna była emitowana w czerwcu r.b. po kursie 90, obecny jej kurs jest o 10 punktów niższy od kursu emisyjnego: kurs ten załamał się już w lipcu i obniżał się, jak już wskazywaliśmy w "WIADOMOSCIACH FINANSOWYCH" stopniowo w sierpniu i w ciągu pierwszej połowy września. Zwycięstwo hitlerowców spowodowało dalsze, bardzo dotkliwe, załamanie się i tak chwiejnego kursu pożyczki reparacyjnej. Daleko mniej obniżył się kurs 7%-wej pożyczki DAWESA z r. 1924.

Możliwe jest, że na zniżkę kursu niemieckiej pożyczki reparacyjnej w ciągu ostatnich 3-ch miesięcy wpłynęło jej bardzo niskie oprocentowanie. W obecnych warunkach obligacje 5½%-we na rynkach międzynarodowych nie mogą liczyć na powodzenie, bo oprocentowanie przeważającej większości pozostałych obligacji europejskich, południowo-amerykańskich i in. jest wyższe. Jak widzimy w tem zestawieniu "THE FINANCIAL NEWS" obligacje komunalne niemieckie, emitowane zagranicą, są oprocentowane przeważnie w wysokości 6%: znamienne jest, że mimo jednakowego typu obligacji, kursy wahały się w dniu 19 września dość znacznie. Tak np. 6%-we obligacje BERLINA notowane były 84, a także obligacje HAMBURGA 97. Kurs obligacji komunalnych BERLINA obniżył się w ciągu tygodnia od 12 do 19 września o 7 punktów.

Obligacje pożyczek koncernów przemysłowych również wykazywały niższe kursa, niż przed wyborami do parlamentu RZESZY. Jednakże zarówno "TIMES" jak również "THE FINANCIAL NEWS" podkreśla, że straty kursowe zagranicznych pożyczek niemieckich koncernów przemysłowych były względnie nieznaczne, w porównaniu z załamaniem się kursów pożyczek państwowych i samorządowych.

Giełda londyńska jest dezorientowana stratami, jakie poniosła publiczność, w posiadaniu której znajdują się obligacje 5½%-we pożyczki reparacyjnej. Zaniepokoiło to giełdę londyńską tembardziej, że w drugim tygodniu września kurs tej pożyczki nieco się poprawił i osiągnął prawie 86½. Notowania te były wciąż jeszcze niższe o 3½ punktów niższe od kursu emisyjnego, ale w każdym razie o 8% wyższe od kursu obecnego. W dniu 19 września kurs 5½%-wej pożyczki /YOUNGA/ dochodził niekiedy do 79 i dopiero w końcu zebrania giełdowego osiągnął 80.

POGŁOSKI O ANULOWANIU POŻYCZKI DAWESA I POŻYCZKI
YOUNGA .

"TIMES" z 19 i 20 września r.b. i "THE FINANCIAL NEWS" z 20 września r.b. zajmują się pogłoskami o propagowanym przez skrajną prawicę w NIEMCZECH anulowaniu pożyczki DAWESA 1924 r. oraz pożyczki YOUNGA /t.j. 5½%-wej pożyczki reparacyjnej/z czerwca 1930 r. Oba te dzienniki wskazują, że wszelkie usiłowania częściowego lub całkowitego anulowania jakiegokolwiek pożyczki RZESZY emitowanej zagranicą spowodowałyby paniczną ucieczkę od wszystkich pożyczek zagranicznych NIEMIEC t.j. pożyczek państwowych, sanonządowych, przemysłowych i innych. Nastąpiłoby niewątpliwie natychmiastowe katastrofalne załamanie się kursów wszelkich obligacji niemieckich na giełdzie nowojorskiej, londyńskiej, amsterdamskiej i t.d. Oczywiście jest, że w tych warunkach niemożliwy byłby żaden dopływ długoterminowego kredytu zagranicznego do NIEMIEC, bo niktby w przyszłości się nie zapisał na jakąkolwiek pożyczkę niemiecką.

Jednocześnie nastąpiłaby paniczna ucieczka lokat krótkoterminowych z NIEMIEC. Katastrofa kredytu zagranicznego NIEMIEC i gwałtowna deprecjacja wszystkich walorów niemieckich na giełdach zagranicznych musiałaby w szybkim tempie spowodować katastrofę walutową, którą możnaby porównać z załamaniem się marki niemieckiej w r. 1923. Byłoby szaleństwem ze strony jakiegokolwiek grupy politycznej pchnąć NIEMCY do eksperymentów, któreby spowodowały ruinę gospodarczą kraju: to też zarówno "TIMES", jak i "FINANCIAL NEWS" uważa pogrożki hitlerowców za manewr demagogiczny i sądzi, iż pogłoski o anulowaniu pożyczki DAWESA i pożyczki YOUNGA są całkowicie fantastyczne. Nawet gdyby grupy HITLERA i HUGENBERGA zdobyły władzę w NIEMCZECH, to i wówczas nie byłyby w stanie przeprowadzić swoich utopijnych projektów finansowych i prawdopodobnie szybko zapomniłyby o tem, co głosiły będąc w opozycji.

 SYTUACJA FINANSOWA RZESZY .

"MANCHESTER GUARDIAN" z 20-go września r.b. dowodzi, że utyskiwania na opłakany stan finansów RZESZY są w dużym stopniu nieuzasadnione. W lipcu wpływy budżetowe wynosiły 1.222 miliona mk., zaś wydatki 1.044,5 milj. mk. Również pomyślne wyniki wykazuje budżet nadzwyczajnych dochodów i wydatków RZESZY: w tym budżecie nadwyżka dochodów nad wydatkami wynosiła w lipcu 40.3 miliona mk.

W ten sposób deficyt budżetowy NIEMIEC, który na początku bieżącego roku finansowego wynosił 1.236.7 miliona mk., został w końcu lipca r.b. zredukowany do 777 milionów mk.

Pomyślne są również wyniki redukcji długu bieżącego RZESZY, który w ciągu lipca r.b. został zredukowany prawie o 180 milionów mk. i obecnie wynosi 1.207.3 miliona mk.

 WIELKA POŻYCZKA GRECKA ZAGRANICĄ .

"THE FINANCIAL NEWS" z 20-go września r.b. podaje oświadczenie ministra finansów GRECJI w sprawie emisji wielkiej pożyczki inwestycyjnej tego kraju w LONDYNIE. Państwowa pożyczka inwestycyjna GRECJI będzie wynosiła 8 milionów funtów szterlingów, t.j. około 40 milionów dolarów. Emisja tej pożyczki narazie okazuje się bardzo trudna i z tego względu odłożono ją do wiosny 1931 roku. Pertraktacje z syndykatem banków londyńskich są na ukończeniu; o ile nie wyłonią się nieprzewidziane trudności, emisja tej pożyczki na początku 1931 r. wydaje się zapewniona /przypominamy tu, iż tytułem zaliczki na tę pożyczkę GRECJA otrzymała od banków londyńskich 1½ miliona funtów/.

Gdyby rokowania z tym syndykatem, który udzielił GRECJI kredytu krótkoterminowego w wysokości $1\frac{1}{2}$ miliona funtów, nie osiągnęły pomyślnych wyników, to wówczas minister finansów GRECJI zwróci się do innych banków w LONDYNIE. W każdym razie rząd grecki postanowił nie przerywać wielkich prac inwestycyjnych przy których znalazło zatrudnienie 35 tysięcy robotników. Zarówno zaliczka otrzymana przez GRECJĘ /t.j. $1\frac{1}{2}$ miliona funtów/ jak i wspomniana pożyczka inwestycyjna będą całkowicie użyte na wykonanie planu inwestycyjnego, który obejmuje budowę kolei, dróg, domów mieszkalnych, elektryfikację kraju i t.d.

NISKA STOPA BONÓW SKARBOWYCH W STANACH ZJEDNOCZONYCH .

"THE ECONOMIST" z 20-go września r.b. donosi, że niedawno została dokonana emisja bonów skarbowych w STANACH ZJEDNOCZONYCH na sumę 325 milionów dolarów. Tego rodzaju emisje w STANACH ZJEDNOCZONYCH są nader częste i ta też nie posiada specjalnego znaczenia: godne uwagi jest jedynie to, że oprocentowanie tych bonów skarbowych jest niezmiernie niskie. Wynosi ono bowiem 2.375%. Dotychczas nigdy jeszcze skarb związkowy STANÓW ZJEDNOCZONYCH nie był w stanie uzyskać kredytów na tak niski procent. Obecna stopa procentowa jest o $\frac{1}{8}$ niższa od najniższego dotychczas oprocentowania bonów skarbowych w dziejach STANÓW ZJEDNOCZONYCH: mianowicie w r. 1924 rząd STANÓW ZJEDNOCZONYCH dokonał emisji bonów skarbowych z oprocentowaniem 2.75% .

Początkowo przypuszczano, że emisja nie będzie mogła być pokryta, wobec tego, że stopa procentowa jest zbyt niska. Jednakże zapisy przewyższyły nominalną sumę emisji, co potwierdza opinię banków, że stopa procentowa na rynku amerykańskim pozostanie jeszcze czas dłuższy na bardzo niskim poziomie.

Dzięki sukcesowi emisji 2.375% bonów skarbowych nastąpi prawdopodobnie wkrótce konwersja innych bonów, których oprocentowanie jest wyższe - od $3\frac{1}{2}$ do 5% rocznie. Znamienne

jest , że bony skarbowe emitowane we wrześniu r.b. mają roczny termin amortyzacji: okazało się bardzo trudne emitowanie bonów z dłuższym terminem płatności o tak niskiej stopie procentowej.

EMISJE WE FRANCJI W ROKU 1930 .

Według obliczeń "INFORMATION FINANCIERE" z 20 września r.b. emisje akcji we FRANCJI w sierpniu r.b. wynosiły 152 miliony franków . Jest to wyjątkowo niska cyfra jeśli się zważy, że przeciętna miesięczna suma emisji akcji we FRANCJI w r. 1929 wynosiła 699 milionów fr. , a w r. 1928 - 546 milionów fr.

Emisje obligacji w sierpniu wynosiły 735 milionów fr., czyli przewyższyły przeciętną miesięczną sumę emisji obligacji w 1929 r. , wynoszącą 567 milionów fr. i w 1928 r. - 298 milionów fr. Pod względem emisji obligacji rekordowym w ciągu r.b. był miesiąc luty, kiedy emisje /obligacji/ dosięgły niebywałej sumy 2.8 m i l j a r d a fr. Wogóle znamienne jest , iż emisje akcji się kurczą , natomiast emisje obligacji /prawie wyłącznie krajowych/ stale wzrastają.

Przeciętne oprocentowanie obligacji wynosiło:

w r. 1928	6.03%
" " 1929	5.36%
" lipcu 1930 r.	4.65%
w sierpniu 1930 r.	4.5 %

Kurs walorów procentowych utrzymuje się mniej więcej na stałym poziomie i nie zdradza tendencji zniżkowych . Natomiast walory dywidendowe są bardzo chwiejne , jak to wynika z następującego obliczenia wskaźników kursowych 300 akcji /1913 r. - 100/.

1928 r.	415
1929 "	507
lipiec 1930 r.	440
sierpień 1930 r.	424 .

REFORMA WALUTY SZWAJCARSKIEJ.

"BASLER NACHRICHTEN" z 20-go
b.m. w obszernym artykule pod powyższym nagłówkiem
wywodzą co następuje:

SZWAJCARSKA RADA ZWIĄZKOWA
zajmie się wkrótce projektem ustawy, stanowiącym
trzeci etap w reformie waluty, jaka po
wojnie stała się konieczną. Pierwszym etapem było
zniesienie ŁACIŃSKIEJ UNJI MONETARNEJ w
1926 r. i unarodowienie szwajcarskiego
obiegu monet z wycofaniem zagranicznych monet srebr-
nych UNJI. Drugim etapem zaś była zmiana
ustawy SZWAJCARSKIEGO BANKU NARODOWEGO w 1929 r.
mocą której przywrócono walutę złotą
i wyeliminowano srebrne 5-ciofranków-
ki z pokrycia biletowego oraz z obowiązku BANKU NA-
RODOWEGO do wymiany tych monet.

Komentarz do pomienionego
projektu ustawy wychodzi z założenia, że zniesiona
ŁACIŃSKA UNIA MONETARNA winna być zastąpiona ko-
operacją i wspólną polityką
BANKÓW BILETOWYCH, która w nowoutworzonym BANKU WY-
PLAT MIĘDZY-NARODOWYCH znalazła swój osobny organ. Wy-
łuszczając zaś powody dla których SZWAJCARZA z bi-
metalizmu przeszła na czystą walutę
złotą, komentarz wykazuje, że już przy zawarciu ŁA-
CIŃSKIEJ UNJI MONETARNEJ w 1865 r. SZWAJCARZA wypo-
wiedziała się za taką walutą, lecz spotkała się ze
sprzeciwem reszty państw, należących do
UNJI. Komentarz zajmuje się ponadto t.zw. walutą
wskaznikową, ugruntowaną nie na po-
kryciu kursowym, lecz tylko na
stabilizacji cen i siły na-
bywczej waluty.

Z dalszych wywodów komentarza
do projektu ustawy walutowej wynika, że SZWAJCARZA
dzięki osiągniętemu w 1924 r. i dotychczas utrzyma-
nem przyłączeniu się do pary-
tetu dolarowego nie tylko zabezpieczy-
ła stały kurs wekslowy, lecz
uniknęła także większych wahań siły nabywczej
franka. A że BANKI BILETOWE STANÓW ZJEDNOCZONYCH
od 8 lat nie regulują już waluty we-
dług wysokości zapasu złota,

lecz skutecznie dążą do ustabilizowania poziomu cen i życia gospodarczego z pomocą waluty, przeto zamierzony przez zwolenników waluty wskaźnikowej cel stabilizacji cen uważać należy przez przyłączenie waluty szwajcarskiej do dolara za praktycznie już osiągnięty, a to bez narażania waluty krajowej na silne wahania kursów dewiz.

Pomieniony projekt ustawy walutowej ustala prawo do wolnego wybijania monet złotych oraz nieograniczonej siły płaćniczej tych monet, ograniczona natomiast tę siłę dla monet srebrnych do 100 franków, dla niklowych do 10 franków, a dla miedzianych do 2 franków. Jako czwarty i ostatni etap szwajcarskiej reformy walutowej pozostałe jeszcze tylko usunięcie obecnego prowizorium waluty, ugruntowanej na sztabach złota i na złotych dewizach oraz powrót do waluty o obiegu monet złotych.

NOWOJORSKI KRACH GIEŁDOWY A KURSY AKCYJ.

W "HAMBURGER NACHRICHTEN" z 20 b.m. znany ekonomista amerykański prof. IRVING FISHER publikuje pod powyższym nagłówkiem szeroko zakreślony artykuł, którego zasadnicze wywody brzmią jak następuje:

Strata na war-tości, jakiej amerykańskie akcje przemysłowe doznały w zeszłorocznym okresie paniki giełdowej t.j. od 5 września do 13 listopada, wyniosła równo: 26 miliardów dolarów. W wydanej z początkiem r.b. książce mojej p.t. "THE STOCK MARKET CRASH AND AFTER" broniłem mimo to zapatrywania, że zeszłoroczna panika giełdowa dałaby się uniknąć z pomocą odpowiedniej polityki dyskontowej FEDERAL RESERVE BOARDU, a w szczególności z pomocą szybkiego podwyższenia stopy dyskontowej pod koniec 1928/29 r. gdyż osiągnięto by tym sposobem stopniowy spadek kursów o równo 15%.

Zapatrywanie moje pozostaje oczywiście w jaskrawem przeciwieństwie do mniemania, jakie rozpowszechniło się po wielkim krachu nowojorskim, że mianowicie kursy akcyj przed nim były nadzwyczajnie wysokie. Otóż bez wątpienia istniała wówczas pewna inflacja spekulacyjna kursów akcji, ale obecny niski poziom tych kursów jest z punktu widzenia gospodarczego conajmniej tak samo niezasadny. Dowodem zaś tego najwymowniejszym odpowiedzi, dane przez czołowych reprezentantów przemysłu amerykańskiego na rozesłany przez rząd kwestjonarjusz.

Zasadnicze pytanie brzmiało: czy zdaniem kierownika danego przedsiębiorstwa przemysłowego akcje tego towarzystwa w pierwszym tygodniu września ub.r. były na giełdzie nowojorskiej odpowiednio czy też za wysoko lub za nisko notowane względnie o ile procent za wysoko lub za nisko? Kwestjonarjusz zawierał krótkie objaśnienie, z którego wynikało, że za odpowiednią podstawę oszacowania akcji należy uważać następujące trzy zasadnicze czynniki:

- 1/ Dane możliwości do osiągnięcia czystego zysku,
- 2/ Faktyczne osiągnięcie tego zysku,
- 3/ Ogólne położenie rynku, od którego powyższe możliwości są zależne.

Otóż analiza odpowiedzi, jakie wpłynęły na ten kwestjonarjusz, wykazuje następujący obraz:

64 czołowych reprezentantów przemysłu amerykańskiego oświadczyło, że ich zdaniem notowanie akcji ich przedsiębiorstwa w tygodniu poprzedzającym wielki krach giełdowy było mniej więcej odpowiednie.

110 dyrektorów oświadczyło iż kurs ich akcji przed paniką był za wysoki, a mianowicie 4-ch kategorii o równo 5%, 20 o 10%, 35 o 20%, 26 o 30%, a 15 o 50%.

16 dyrektorów wreszcie odpowiedziało, że ich akcje przed paniką giełdową notowały o przeszło 50% z a w y s o k o .

Tylko 24 dyrektorów natomiast odpowiedziało, że kursy ich akcji notowane były z a n i s k o , a mianowicie: jedna kategoria o 5% , 10 o 10% , 1 o 20% , 3 o 30% , 2 o 50% , a 1 o więcej niż 50% .

Okazuje się zatem , iż n a j s i l n i e j s z a jest grupa , która oświadczyła, że kursy jej akcji przed krachem mniej więcej odpowiadały f a k t y c z n e j w a r t o ś c i . Drugie miejsce zajmuje grupa, której akcje były o 20% z a w y s o k o notowane . Naogół zaś kursy akcji były przeciętnie o 28% z a w y s o k i e . Z ogólnej przeciętnej zaś odpowiedzi, określających kurs przed paniką za zbyt niski wynika r ó ż n i c a 18% na k o r z y ś ć w e w n ę t r z n e j w a r t o ś c i a k c y j w o b e c f a k t y c z n e j w a r t o ś c i k u r s u n a g i e ł d z i e n o w o j o r s k i e j . Biorąc zaś w rachubę m a t e m a t y c z n ą p r e c i ę t n ą tych 198 odpowiedzi i mierząc ją s i ł ą p o s z c z e g ół n y c h g r u p , o t r z y m a m y j a k o r e z u l t a t , że p o z i o m k u r s ó w w t y g o d n i u p o p r z e d z a j ą c y m w i e l k i k r a c h n o w o j o r s k i b y ł t y l k o o 14% z a w y s o k i .

W I A D O M O Ś C I B A N K O W E .

PRASA ANGIELSKA I AMERYKAŃSKA, A MIĘDZYKRAJOWY BANK HIPOTECZNY .

"THE ECONOMIST" z 20-go września r.b.w korespondencji z NOWEGO JORKU wskazuje, że sfery finansowe amerykańskie bardzo chłodno przyjęły projekt organizacji MIĘDZYKRAJOWEGO BANKU HIPOTECZNEGO /COMPAGNIE CENTRALE DES PRETS FONCIERS / . WALL STREET nie neguje w zasadzie potrzeby banku organizowanego przez syndykat, na czele którego stoi bank londyński LAZARD BROTHERS . Narazie jednak trudno ocenić w jakim stopniu nowa instytucja okaże się pożyteczna : niewątpliwie jednak wobec bardzo niewielkiego kapitału , jakim ten bank hipoteczny w AMSTERDAMIE będzie rozporządzał,

jego znaczenie dla dopływu kredytów długoterminowych dla tych krajów europejskich, które cierpią wskutek braku kapitałów inwestycyjnych, nie może być znaczne. Kapitał amerykański nie czuje się w dostatecznym stopniu międzynarodowy /is not at present internationally minded/, aby partycypować w tej instytucji i zainteresować się nią w tej mierze, w jakiej ona na to zasługuje. W stosunku kapitału amerykańskiego do MIĘDZYNARODOWEGO BANKU HIPOTECZNEGO wyraża się ta sama niechęć i nieufność, **jakie** się ostatnio uwydatniły w sprawie mobilizacji odszkodowań niemieckich i udziału STANÓW ZJEDNOCZONYCH w emisji niemieckiej pożyczki reparacyjnej.

Emisje walerów europejskich w STANACH ZJEDNOCZONYCH nie mają obecnie powodzenia, a przeważnie okazują się wręcz niemożliwe. Gwałtowny sprzeciw, jaki wzbudziła emisja niemieckiej pożyczki reparacyjnej, dowodzi wyraźnej niechęci partycypowania kapitału amerykańskiego we wszelkich organizacjach finansowych w EUROPIE, posiadających charakter międzynarodowy. Takie są uwagi MANCHESTER GUARDIAN z 19 września r.b. - który również bardzo ostrożnie ocenia możliwości ekspansji nowego banku amsterdamskiego.

Również "THE FINANCIAL NEWS" z 19 września r.b. zajmuje się organizacją COMPAGNIE CENTRALE DES PRETS FONCIERS, wskazując tak samo, jak i cytowane tu pisma, że kapitał zakładowy banku - 10 milionów guldenów holenderskich jest zbyt mały, aby bank mógł spełnić swoje zadania. "THE FINANCIAL NEWS" liczy jednak na pomoc BANKU DLA WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH, który przejął funkcje powiernicze w organizacji rzeczzonego BANKU HIPOTECZNEGO. Według informacji otrzymanych z BAZYLEI-BANK DLA WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH był właściwym inicjatorem nowej instytucji hipotecznej, tak, że nawet początkowo zamierzano zorganizować ją w BAZYLEI, a nie w AMSTERDAMIE. Jedyne z tego względu, że według prawa szwajcarskiego większość zarządu musiałaby się składać z obywateli szwajcarskich, bank ten nie może powstać w SZWAJCARJI; obrano tedy jako siedzibę AMSTERDAM.

Wspomniany dziennik londyński uważa za bardzo prawdopodobne pogłoski, iż BANK DLA WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH, w związku z utworzeniem nowego banku hipotecznego w AMSTERDAMIE, zamierza rozpocząć na wielką skalę zakrojoną akcję w celu zabezpieczenia międzynarodowego wszelkich pożyczek zagranicznych i zdobycia pewniejszych gwarancji dla wszelkich kredytów udzielanych przez jeden kraj drugiemu.

ca. 1840

